

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

זהו הקיץ!
בסוף הוא הגיע

עלון 1499

4.8.2017

י"ב באב תשע"ז

פתיח

מועצת הקהילה הוא גוף מייצג המונה מספר בעלי תפקידים בתוקף תפקידיהם, לצד שליחי ציבור שנבחרים בקלפי לתקופה קצובה, אך רשאים להציע את מועמדותם גם לקדנציה הבאה ואף מעבר לכך. מן הראוי, לדעתי, לבחון יתקופת צינון לנבחר ציבור בתום שתי קדנציות רצופות (יונתן רשום לפניך..). כדי לאפשר ריענון השורות מחד, ולתת למועמדים אחרים להכנס ביתר קלות מאידך. בבחירות האחרונות למועצה נוצר מצב שעלול להדאיג, כאשר איש מ'דור הוותיקים' (הציעו עצמם תרצה ואורי קרפ) לא נכנס, בעוד הצעירים ודור הביניים מקבל ייצוג מכובד, כולל של כאלה שהחלו קדנציה שלישית. הפתרון לדעתי: שיריון של מקום אחד לפחות עבור נציג דור הוותיקים.

ועוד דבר: פרוטוקול דיוני מועצת הקהילה מפורסם לציבור בטווח של שבוע שבועיים, וכך צריך להיות. לעומת זאת, אין הציבור יודע מראש באילו נושאים עומדת לדון המועצה בישיבתה הקרובה. ולמה הדבר חשוב? א. למען השקיפות הציבורית ב. כדי שבמידה וחבר ימצא לנכון להשתתף בדיון בסעיף כזה או אחר, יוכל לעשות זאת במעמד של משקיף, לאחר שקיבל לכך את אישור המזכיר. כך אגב, גם נהוג בכנסת ישראל. זו גדולתה של דמוקרטיה ואנחנו צריכים לעודד מעורבות של חברים מהשורה גם בדיוני מועצת הקהילה שבמקרים רבים ממלאה את מקום האסיפה. אז אנא מזכיר יקר, פרסם מראש את סדר היום. זאת ועוד. מעמדה המשפטי של האסיפה כגוף עליון לא עומד להשתנות בקרוב אך מנגד, כמות המשתתפים בה הולכת ופוחתת בהתמדה, והכרעות גורליות נופלות ברוב 'דרמטי' של שמונה נגד שישה. במצב זה, גדל משקלה הציבורי של המועצה על חשבון האסיפה, כי שם נערכים הדיונים המהותיים, בעוד שהאסיפה הופכת הלכה למעשה לגוף טכני שמאשר החלטות מבושלות. עוד סיבה טובה למה לעודד משקיפים.

שבת שלום ודש לאירית על הדיונה שבנמיביה הרחוקה

אבנרון

במועצת קהילה

ברכות לחברי מועצת הקהילה החדשים והמסיימים

חברי מועצת קהילה החדשים- סמדר ינאי, בארי אופיר – נבחרו מחדש, הצטרפו : דניאלה עידו, עמרי מנטל.

מאתר ואלון אורבך פסול מלכהן בוועד - " צאצאים ובני זוגם " הרי שלעת כניסת יונתן אלתר לתפקיד המזכיר בחודש ספטמבר, לא יוכל להמשיך לכהן במועצת הקהילה וחיים סולפיין יכנס במקומו.
מדברי חברים :

- תפקיד מועצת הקהילה- בקרה ואיזון שוטף לבעלי התפקידים, שגרירי ההנהלה בציבור ולהיפך.
- חשוב שחברי המועצה יתנו משקל לפן הציבורי ולא האישי.
- יש להגיע מוכנים לישיבות ולא לחשוש להביע דעה.
- על המזכיר להשתדל לשלוח את החומר בזמן כדי שניתן יהיה להתכונן לישיבה.

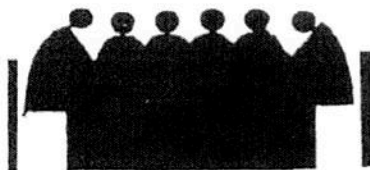
צוות יישוב מחלוקות

בישיבה הקודמת הוחלט כי 4 חברים מקרב מועצת הקהילה ישתתפו בצוות.

מבקשים מחברי המועצה המעוניינים לפנות לדורון.

אישור הסכמה והתחייבות- בעניין מגורי משפחת חברים.

רשמה: אתי ערך: דורון.

מפרוטוקול 18.17 מתאריך 12/7/17

משתתפים: שאול אלתר, אמיר פלקס יוסי ב.פ., עדנה חלף, איסי בולוצקי, אלון אורבך, נועם שוחט, חיים סולפיין, דורון רוזנבלום, עמית ניב, מנחם כהן יאיר ב.ד., סמדר ינאי, חסרים: זהר יחיאלי,

אישור פרוטוקול 17/17

מאושר.

קרון נגישות

מועצת הקהילה דנה שנית, אשררה וחידדה את נושא: קרון הנגישות.

הסכם בית משותף

הסכם שיתוף במקרקעין – קיבוץ אשדות יעקב איחוד

תקנון מוסכם - בית משותף

בהתאם לסעיפים 62 ו-63

לחוק המקרקעין, התשכ"ט – 1969.

ההסכם אושר. יובא לאסיפה.

רשמה: אתי ערך: דורון

מפרוטוקול מועצת קהילה 19/17 מ 26/7/17

משתתפים: איסי בולוצקי, דורון רוזנבלום, יוסי ב.פ., בארי אופיר, נועם שוחט, חיים סולפיין, שאול אלתר, דניאלה עידו, אמיר פלקס, אלון אורבך, סמדר ינאי

חסרים: יאיר ב.ד., עמרי מנטל, עדנה חלף, זהר יחיאלי

משתתפים: שמוליק לשם, יונתן אלתר

אישור פרוטוקול 18/17

מאושר.

פרוטוקול אסיפה

פרוטוקול אסיפת מספר 0817

שם האגודה: **אשדות יעקב איחוד**

תאריך האסיפה: 19/7/17

מספר חברי האגודה ליום האסיפה: 198

מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה: 22

על סדר היום:

1. הסכם שיתוף במקרקעין – קיבוץ אשדות יעקב איחוד. תקנון מוסכם - בית משותף בהתאם לסעיפים 62 ו-63 לחוק המקרקעין, התשכ"ט – 1969.
2. אישור החלטת מועצת קהילה 17.17 בעניין צוות ישוב מחלוקות.

החלטות:

1. הסכם שיתוף במקרקעין – קיבוץ אשדות יעקב איחוד. תקנון מוסכם - בית משותף בהתאם לסעיפים 62 ו-63 לחוק המקרקעין, התשכ"ט – 1969 – אושר.
2. אישור החלטת מועצת קהילה 17.17 בעניין צוות ישוב מחלוקות- אושרה.

במסגרת הכללים לשיוך דירות לחברים שאושרו בקלפי 1/17 מתאריך 20.1.17,

הוגדר כי:

"מנגנון ליישוב סכסוכים" צוות יישוב מחלוקות ומגשרים שנבחרו מכוח החלטת האסיפה הכללית מיום 8/7/2006, כדי ליישב סכסוכים בין הקיבוץ וחבריו ו/או חברי הקיבוץ, ואם יש צורך להכריע בסכסוכים ו/או אי-הסכמות אשר הופנו אליהם בקשר עם הליך השיוך. ההחלטה מצורפת כנספח.

יישוב מחלוקות

כל מחלוקת הקשורה לכללים אלו ו/או להליך שיוך הדירות, לרבות זהות, גודל וגבולות המגרש ו/או הדירה אשר יוקצו למשפחה, ערך שמאות הנכס, חישוב הוותק,

גובה תשלומי האיזון וכו', תיושב כקבוע בהחלטת הקיבוץ בדבר מנגנון ליישוב סכסוכים במסגרת הליך שיוך הדירות.

עוד נקבע שם כי:

צוות יישוב מחלוקות ימנה ארבעה חברים כדלהלן:

א. יו"ר הצוות יהיה יו"ר צוות שיוך הדירות (להלן "צוות השיוך") החלטת מועצת קהילה: המזכיר.

ב. חבר נוסף יקבע על ידי מועצת הקהילה מבין חברי צוות שיוך הדירות. כמו כן, תסמך מועצת הקהילה, שני חברים נוספים מצוות השיוך, שישמשו כמחליפים אד-הוק ליו"ר הצוות ולנציג צוות שיוך דירות בסכסוך בו קיימת להם נגיעה אישית.

ג. שני החברים הנוספים בצוות יהיו נציגי ציבור.

מועצת הקהילה תסמך ארבעה חברים לשמש כנציגי ציבור בצוות יישוב מחלוקות, כאשר שני נציגי ציבור ישמשו חברים קבועים בצוות ואילו שני נציגי הציבור הנוספים ימונו אד-הוק, להכרעה בסכסוך בו קיימת נגיעה אישית לאחד מנציגי הציבור הקבועים. החלטת מועצת הקהילה: הארבעה ייבחרו מקרב חברי מועצת הקהילה שנבחרו ע"י הציבור (יבחרו לאחר הבחירות למועצת קהילה שיערכו 21/7/17).

מלא טוב!

להלואית ואורי קרפ

להואדת הנכדה

בת לדן ונועה

מלא טוב למשפחה

מש"א

הגיבוש, ועבודה קבוצתית, המשימות היו מגוונות, גרמו לנו להכיר אחד את השני בהיבטים אחרים, לצחוק הרבה, ונוצרה אווירה נעימה. לאחר ארוחת צהריים יצאנו חזרה לקיבוץ, וסיכמנו את החוויה כמגבשת, מלמדת, ובעיקר המטרה הייתה להוקיר תודה לענפי הקהילה שכל אחד בתחומו תורם לקיבוץ להישאר כפי שהוא היום. אז רוצה באמת לומר תודה, על שיתוף הפעולה, ועל החוויה שנוצרה.

לפני שבוע נבחר לנו מזכיר חדש, יונתן אלטר, את יונתן אני מכירה מעבודה משותפת בצוות מש"א, הוא תרם רבות בצוות, תמיד מעודד מחשבה, ושואל את השאלות הנכונות, חושב רחב, מארגן ומסדר את הדברים ובעיקר מכניס לב לעשייה. שמחה להתחיל לעבוד עם יונתן, אך בצער מתחילה לחשוב על הפרידה מדורון, שקלט אותי לעבודה, נתן לי הזדמנות אדירה, סמך עליי, איתו הייתה לי תקופת עבודה מעשירה, מלמדת, של הרבה מאוד עשייה, נמרצות, ויצירתיות.

פרידה רצינית עוד תהיה בהמשך....
מודה לדורון,

ומאחלת ליונתן ולכולם הצלחה, המשך התקדמות בתהליכים חשובים ומשמעותיים, חופשה נעימה,

סמדר.

הקיץ הגיע ואיתו החופש הגדול, הילדים שלי, לא זכו למערכת חינוך כזאת רחבה מקיפה כמו באשדות, והם בחופש, בבית / קצת איזו קיטנה שאלתרנו ביחד ההורים במושב, ואני מנסה לדלג בין בית, משפחה, עבודה, וגם קצת מנסה לנשום איזה ריח של חופש, אולי בשבוע האחרון. אז אם אני קצת פחות זמינה לחלקכם סליחה.

בחודש שעבר יצאנו כל מנהלי תחום בקהילה ליום גיבוש, מסורת אותה התחלנו בשנה שעברה ואני מתכוונת לשמר לאורך השנים. החשיבות של לפחות פעם בשנה, להיות ביחד, לייצר את השייכות, את התקשורת וההיכרות ביננו, בעיני היא מהותית וחשובה מאוד. אחרי פאנצ'ר חוויתי בדרכנו לחוף כרמל, התחלנו במקום שנקרא חאן יותם, מקום הפועל כל כולו על ערך ההתנדבות והתרומה לקהילה, ומנהל מספר פרויקטים במקביל. אירחו אותנו ניר מלמד וורד יהלום מהחטיבה להתיישבות, את המקום הקים אדם אחד (ניר) - משוגע לדבר, במהלך ההקמה בנו יותם נהרג, והוא החליט להקדיש את המקום הזה לזכרו. התחושה הייתה חזקה שאפשר לעשות את זה, והכל בהתנדבות, למען מטרה, למען עזרה לזולת. מדובר בפרויקטים של חלוקת מזון למשפחות נזקקות, חוגים לילדים על הספקטרום, ערבי מוזיקה ללהקות צעירות- לתת להן במה, בקיצור מגוון מאוד רחב של תחומים בהם המרכז הזה נותן ליישובים בסביבה מענה. ממליצה לכל מי שלא מכיר ללכת להתרשם מהמקום, בהחלט מקום מרשים ומעורר הערכה.

לאחר הביקור בחאן יותם, המשכנו ל"שדות ישראל", שם עברנו פעילויות שונות, מאתגרות, בתחום החשיבה היצירתית,

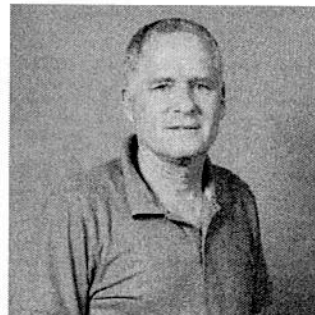
יונתן בפעם הרביעית

התחושה שלי, אומר יונתן ביום שלמחרת הבחירה, 'היא כמו לחזור הביתה, כאשר מצד אחד, השולחן, החדר והמזכירה, נותרו על מקומם; מצד שני, מבין שרוב העניינים שאעסוק בהם חדשים לי לחלוטין כמו ניהול עסקי הקהילה, שיוך דירות, שיוך בניה וכאלה, ויש כמובן תקנונים, שאצטרך להעמיק בהם כדי ללמוד ולהכיר. תחושה מעורבת. חושש, אך גם שמח'.

'אחד הסיבות שהניעו אותי לתפקיד', אומר יונתן, 'זו הידיעה שיש צוות, שהוא לדעתי טוב שעבד עם דורון וימשיך איתי. אני מעריך שהצבעה למועמד השני נבעה מכך שאנשים חיפשו 'משהו אחר' בעוד שאני נותן עוד מאותו הדבר, כזה אני'.

יונתן, שבקדנציות הקודמות שלו כמזכיר, תרם רבות בשטח התרבות, מתחייב שהפעם לא יעסוק בכך למעט טיולים, בעיקר עבור מבוגרים, שהוא יכתוף על עצמו. בשאר ענייני התרבות יסייע במידה ויתבקש, אך לא יעסוק בפועל.

שאלתי את דעתו על מחאת האוהלים: "שאלו אותי חברים לפני ההצבעה מה דעתי בנדון, אומר יונתן, השבתי שאני לא כל כך מתמצא בתהליך שהביא לכך שהפסיקו סיבסודים בהרבה תחומים. הבנתי מרוח הדברים שהטענות הן בעיקר על יחס ופחות על כסף. צריך לזכור שחיילי אשדות זו הקבוצה היחידה באשדות שיש לה מטפל בשכר, אמנם לא משמעותי, בעוד שלקבוצות צעירות אחרות אין מטפל ספציפי, והן תחת אחריות המזכיר. שמעתי כל מיני פתרונות אפשריים, כמו להעביר החילים לחברת הילדים, שם מצוי מועדון למפגש. החשש של המערכת הוא שכניעה במקום אחד תיצור לחץ ממגזרים אחרים ויופר האיזון ולכן צריך לחשוב היטב ולקבל החלטות שקולות. לגבי אופי המחאה יונתן סבור שהיא לגיטימית ונחמד להיווכח שאנשים דואגים לעצמם, למרות שלדעתו פרסום ב'קהילנט' עשוי היה להשפיע יותר. בשורה התחתונה,

למחרת היוודע תוצאות הקלפי (כשמונים אחוזי הצבעה!!) שבישרו על בחירתו של יונתן אלטר למזכיר אשדות בקדנציה רביעית (קדנציה ראשונה 1985-89, שניה 92-96, שלישית 2002-2004) אני מחייג אליו לשמוע את תגובתו. יונתן כהרגלו צנוע, שקול ומחושב. התוצאה הכמעט שקולה הפתיעה אותו במידה מסויימת ומעוררת בו מחשבות. 'בהרהורים ביני לבין עצמי', הוא אומר 'חשבתי שחברים יעדיפו חבר אשדות, אבל הקלפי אמרה שקרוב למחציתם העדיפו מועמד חיצוני, ונתון זה שווה התייחסות. אני מקווה ואעשה הכל, כדי שאלה שהעדיפו את המועמד החיצוני שאול דובשני, יופתעו לטובה'.

אני שואל את יונתן אם הופתע מגל התמיכה ששטף את תיבות הדואר האלקטרוני בימים האחרונים שלפני הבחירה. 'היה מרגש', הוא משיב, 'לא חשבתי שצריך את זה, אבל יתכן שזה עזר. היו כאלה שפנו אלי וביקשו לכתוב מכתב תמיכה פומבי וביקשתי שלא, אבל הם בכל זאת כתבו...'

'לא החלפתי ברכות עם דובשני, אותו אני מכיר באופן שטחי', הוא מוסיף, 'אבל הבנתי שזה לא סוף העולם בשבילו, כפי שלא היה סוף העולם בשבילי, אילו לא הייתי נבחר. מה שקשה לי במיוחד זו הפרידה מנהרא, שם אני עובד הרבה שנים. אני משער שבמהלך אוגוסט 'ארקוד על שתי החתונות' ובספטמבר, אחרי סיום החפיפה עם דורון (שמתבצעת בעצם ימים אלה) ומחליפי נהרא (שטרם נבחר) תהיה חתונה אחת'.

יונתן- המשך...

מסיבת קיץ בבריכה

שבת 19/8

בין השעות 17:00 – 19:00

אולימפיאדה רטובה בקבוצות,

זומבה במים,

דואטלון למשפחות

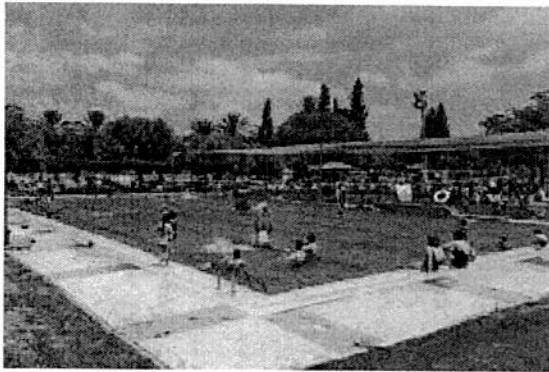
ועוד.

נתכבד בפרות העונה, נקניקיה בלחמניה

וקרטיבים לקינוח.

מחכים לכם!

- הארוע מיועד לחברי ותושבי אשדות איחוד בלבד!

הוא מתכוון ללמוד את הנושא לעומקו, לשמוע את כל הצדדים ואז לגבש החלטה.

הפרידה מנהרא קשה ליונתן הרבה מעבר לאפיק השיווקי שבו הוא עוסק ברמה הפרקטית ניהולית. יש משווקים בשוק ויימצא לנושא פתרון מהיר; הבעיה היותר גדולה לדידו היא שיש המון דברים קטנים אחרים שאני עושה בנהרא ואותם יהיה קשה יותר להעביר, כמו קשר אישי עם אורחים, תחום לו הקדשתי אנרגיה רבה. יש נושאים נוספים כמו כיבוי אש, קלאב קאר, דגלים, מפתחות, ועוד תחומים, שצריך לפזר אותם לאט לאט.

המשפחה קיבלה את הבחירה ברגשות מעורבים, אומר יונתן. 'הדסה בהתחלה לא אהבה את הרעיון, חשבה שצריך מישהו חדש, אחר, אבל בהמשך הצטרפה ועמדה לצדי. שאר בני המשפחה גילו אדישות מסוימת למרות שבסתר ליבם קיוו שאזכה ופרגנו לי.'

ביקשתי מהאחות שרה ל'ה שרון להשיא עצה טובה לאחיה. לא רוצה לתת עצות, אמרה, 'אני בשבילו עד סוף העולם, עוזרת לו בכל ולא נותנת עצות. יונתן, אני לרשותך ולאושרך.'

אבנרון

משתתפים בצערה של שיר מנטל

והמשפחה

במות האב

מחאת האוהלים

החיילים. אדיש הוא לא היה. היתה החלטת אסיפה מאד מסודרת בנושא, אמר שאול, בה סוכם העניין. מאז ההחלטה אף אחד לא ביקש דיון מחודש. אם יבקשו דיון כזה כמובן שנעשה. יש כמה אי דיוקים במסר של החילים, ולא אכנס לפרטים, אבל צריך להבין שזו החלטת אסיפה שבאה לאחר דיונים נוקבים. לציין שהתהליך אמור היה להתחיל מינואר השנה, אבל בגלל חוזים שנחתמו דחינו את זה ליולי. ההחלטה גם אומרת, שחייל שמוותר על החדר, מקבל מענק בסך 350 שקל. הפתרון של העברת החיילים למגורי חברת הנעורים הוצע בעבר, וההורים היו אלה שהתנגדו וטירפדו. את המעשה עצמו, הקמת 'מחנה אוהלים' בלב הקיבוץ, עם המסר שנלווה אליו, קיבלתי בהומור, אומר שאול, אבל צריך להבין שאנחנו קיבוץ מסודר, ומי שרוצה לערער, זכאי לעשות זאת גם שלא בדרך של מחאה.

אודי כהן שאירגנה והפיקה את הארוע, מרוצה מההד שיצר, ומבטיחה להמשיך במאבק עד השגת הסדר הולם.

'צו שמונה' - קמפיין מתוזמן ומתוזמר היטב פרי הפקה עצמית של 'האמא של החילים' **אודי כהן** בסיוע החיילים והוריהם, בא להגיד 'עד' כאן, עברתם את הגבול, 'לזה אנחנו כבר לא מסכימים'. מעבר למחאה לגיטימית של מגזר פגיע כמו לובשי המדים, להם אסור על פי חוק להפגין, היתה פה אמירה ערכית מאד, בעייתית, אפילו צובטת, של: 'היכן עובר הגבול'.

בטקסט נכתב כך: "יום א' טיפוסי בדרך לבסיס; לשבוע, שבועיים, שלושה. מרגיש בשליחות חולם על הבית, ורק אצלי בבית תחושה קשה, תחושה של אכזבה, נטישה. אולי אתם לא יודעים, אבל בבית שלי, אשדות יעקב איחוד, החליטו שהראשונים לסיים את הסבסוד הם החילים. החליטו שבהדרגה על ראשית 2019 מחיר שכ"ד לחיילים יעלה ויהיה כמו של שוכר דירה. אני ממשכורת של חייל לא יכול לשלם 1000 ש"ח לחודש שכ"ד ולכן אפנה את החדר שלי במתחם הצעירים, והחברים של יפנו את החדרים ולא יהיו מגורי חיילים באשדות, בבית שלי.

'א' אוהל 'ב' זה בית!!! לוקחים לי את גאוות היחידה, בצבא אומרים שאני נלחם על הבית של כולם. מי נלחם בשבילי?"

למרות המסר הנוגע ללב של מחנה אוהלים מדוגל, במרכזו של קיבוץ שהפריט עצמו לדעת, רוב הציבור לקח את המסר ב'רוח ספורטיבית' ובחיוך. ולא נשמעו אמירות מתלהמות. לאחר שלושה ימים קופל המחנה הזמני, הכתובות בחלקן נותרו על לוחות המודעות ובתאי הדואר ורוב הציבור שב לעסוק בטמפרטורות החריגות של יולי ובעוד עיניי שיגרה.

שאול אלתר, מ"פ במילואים, גייס לצבא הגנה לישראל את ששת ילדיו, רובם ככולם לשרות קרבי מבצעי. הבכור בהם, אבנר, נפל ב-97 באסון המסוקים. שאול, בתפקידו הנוכחי כמנהל בכיר בקהילת אשדות, היה מן הסתם כתובת מרכזית לטענות הקיפוח של

קינואה

ונקצרו בסוף מרץ 2017 מתוך עשרה זנים שנבחנו, ארבעה הניבו מעל המצופה, כאשר הצמחים גדלו ללא קומפוסט ועם שקיית עזר בלבד. הצמחים שנבחנו הפגינו ללא יוצא מן הכלל עמידות לקרה, למזיקים ומחלות. בדיקת טעימות העלים נעשתה על ידי סטודנטים נפאליים שהעריכו את טיב הטעם והמרקם של עלי הקינואה בדרוג שבין 0-5. עלי הקינואה, כך מלמדת התצפית, מזכירים טעם של תרד אך יותר עדינים ועסיסיים. יתרון הקינואה הוא ריבוי העלים, האיכות וחיי המדף. מבין הזנים שזכו בערכים גבוהים במיוחד בולט הזן A כשהמגמה של החוקרת לנסות להתמקד בזן זה כבסיס לגידול מסחרי.

הקינואה או בשמו הלטיני quinoa-Chenopodium התגלה בדרום אמריקה לפני כ-7000 שנה. הספרדים שיגילו את אמריקה במאות השש עשרה- שבע עשרה התוודעו לתכונות היחודיות, שלא בכדי, זיכו צמח זה לכינוי 'קדושי'. מדובר בצמח שהוא בן כלאיים בין שיח לעץ ששורשיו אמנם שטחיים אך יכול להגיע לגבהים מרשימים למדי. העמוד המרכזי של הצמח המכונה מיכבד, נושא עימו את העלים והזרעים, תוצרים להם מיחסים מדענים תכונות של מוצרי טבע, שמי שמכבד את גופו ירצה להתכבד בסגולתם. מסעדות יוקרה מתהדרות בסלט קינואה שמכיל חומצות אמיניות, שלל ויטמינים אנטי אוקסידנטים (נוגדי חמצון) ואנטי אייגינג. מה שמיחד את הקינואה הם שילוב (יש שיאמרו מנצח) של תכונות אציליות כמו למשל, עליו, שהם נטולי האלרגן גלוטן ועיבדת היותם עתירים בנוגדי חימצון טבעיים כמו ויטמין E ועוד שורה של קרוטנואידים, בטאציאנינים המשך בעמוד הבא...

ד"ר נעמי שלומית פורן, אגרואקולוגית במקצועה, המתגוררת במושבה מנחמיה, מקדישה בשנה האחרונה חלק מזמנה לתצפית מחקרית על צמח הקינואה. התצפית שמתקיימת על שטח של רבע דונם בחוות הניסיונות של עמק הירדן בצמח אמנם נמצאת בשלבים די ראשוניים, אך האופטימיות של החוקרת לגבי סיכויי ההצלחה שלו, מביאה אותה להצהיר בריש גלי, שהיתה מצפה שמשק או מספר משקים בעמק הבננה (אולי אפילו אשדות איחוד) יכנסו לתהליך כאן ועכשיו. בשל העניין הרב שמעורר הצמח, חלון ההזדמנויות ליישום הפרויקט הוא קצר, אומרת ד"ר פורן; מאידך, לאור מחירו של הפרי בשוק, הרווח הצפוי למגדלים עשוי להיות גבוה, במיוחד בשנים הקרובות, ולכן היא ממליצה להרים את הכפפה ולא להמתין לסופו של הניסוי. הקינואה (זרעי הזהב' בתרגום מספרדית) מדגישה פורן, אינו מפונק כלל ועיקר. הוא עמיד לתנאי מליחות ועקה ועשוי לתת יכול מרשים (400 ק"ג די ויותר) שנחשב ללהיט מבחינה מסחרית.

התצפית המדוברת נערכה בתמיכת צמח נסיונות ובשיתוף תכנית החונכות החקלאית cross border של מכללת כנרת. במהלכה ערכה פורן מבחן ייתכנות גידול ל-10 זני קינואה. שנורעו בתחילת דצמבר 2016

קינואה - המשך...

הבריאותיים המובהקים, הקינואה איננו גידול מפונק כלל ועיקר וניתן לגדלו באדמות שוליים מלוחות ודלות במינרלים. אז מי שעד עתה הטיל ספק, זה הזמן לצאת לדרך.

מי שכבר נרתמה והרימה את הכפפה היא 'המכללה האקדמית כנרת' בראשות ד"ר שמעון גפשיין שהצהירה שתעמיד לרשות החוקרים שירתמו לנושא את מעבדות המכללה. גפשיין מציע תכנית חונכות לתלמידי תיכון (3 תלמידים בקבוצה) בשני נושאי מחקר ופיתוח שיעזרו במינוף גידול הקינואה: 1- פיתוח רולים מהודקים של משטחי זרעי קינואה בדומה למרבדי הדשא המכילים זרעים מוכנים לפריסה והנבטה. 2- פיתוח מסוע שיפריד בין הזרעים העלים והזרדים היבשים.

כבעלת החזון רואה ד"ר פורן את עיקר תפקידה בפיקוח וניווט המיזם שבעבורו ידרשו תקציבים לצורך גידול מסחרי של זרעים, עלים ונבטים, וכן ניסויי שדה וחממה לפיתוח פרוטוקולים של בדיקות תזונתיות כמו טעם, מרקם וחיי מדף וכן להמשך טיפוח זנים (בעזרת נינוס), ומקום לאחסון החומר הצמחי. הזמן קצר והמלאכה מרובה.

'הקינואה נכנסה לי לחיים' מצהירה פורן בניסוח שאיננו מדעי בעליל. משהו פנימי אמר לי ללכת לזרוע קינואה במקום הכי לא מתקבל על הדעת בעולם והתוצאות פשוט מדהימות. מכאן והלאה אני צריכה את עזרת החקלאים וגופי המחקר ומקווה שבקרוב ייצא 'קול קורא' שפרושו הקצאת עדיפות תקציבי מחקר לנושא. מדובר בחלון זמן די קצר שבו אפשר לעשות 'מלא רווחים' כי הביקוש לתוצאי הצמח אדיר בעוד שעלות ההקמה היא מינימלית ובתוך 3 חודשים הצמח כבר מניב. יש לציין, היא מוסיפה,

ופלבנואידים. עלי הקינואה עשירים במינרלים כגון סידן, מגנזיום, ברזל, זרחן, אשלגן, צורן וויטמיני B, C עתירים בסיבים תזונתיים. גם עין בלתי חמושה באמצעי תקריב, תבחין בנקל בפיגמנטציה העשירה המאפיינת את עלי הקינואה האופיינית לתקופת הייבוש. הענפים הללו מכילים מגוון פיגמנטים עשיר שבין סגול ואדום- מראה שכיח מאד בארצות המוצא של הקינואה בדרום אמריקה. לעלי הקינואה הנקטפים עוד בטרם יוצרו הזרעים טעם של תרד, מעידה פורן, ומליחותם העדינה מזכירה את צמח המלות. בעונת הקיץ העלים מצהיבים ונושרים וההשקיה מתמעטת למינימום. תופעת לוואי שהדהימה את החוקרת היא העובדה שצמח הינבוט, שידוע כקשה הדברה במיוחד, נדחה על ידי קינואה באופן שעדיין לא ניתן להסבירו מבחינה מדעית, אך יתכן שהתופעה קשורה בחומר נדיף כשלהו הנמצא בצמח ודוחה את הינבוט.

תוצאות הגידול המבוקר בחלקת המודל של עמק הירדן שהסתיים במרץ 2017 הפתיעו את ד"ר פורן הן בכמות והן באיכות, ובימים אלה שוקדת החוקרת על ריכוז הנתונים והצגתם בפרמטרים מדעיים מקובלים.

במידה ומיזם הקינואה שמפתחת ד"ר נעמי פורן בסיוע לוגיסטי של 'צמח נסיונות', יהפוך מתצפית לגידול מסחרי, עשוי הדבר לסלול את הדרך ליישום של גידול שמוצאו בדרום אמריקה, לתנאים של עמק הירדן, אזור אקלימי שהוא מהקשים בעולם לגידולי חקלאות. אישוש לכך התקבל מאוסטרליה הרחוקה, שם מגדלים קינואה באזורי מדבר, ולמרות תנאים אלה, הקפי הייצור רק הולכים וגדלים, והיבשת מספקת את כל צרכיה מתוצרת עצמית. במהלך התצפית, אומרת ד"ר פורן, למדתי שבנוסף ליתרונותיו

קינואה - המשך...

עומד על צוק – אמיר פרישר גוטמן ז"ל
מילים: אייל דסא

אנשים לא מבינים
קירות לאט מתקלפים
ואני בועט אני נושך
ואני בועט אני נושך
לא מבין לא מוכן
נגמר לי הזמן
לא חולם לא נרדם
נגמר לי הזמן
אולי אני סתם עומד על צוק
אולי כל העולם עסוק
אבל אני הולך
אני מוכן
אולי אני סתם עומד בחוץ
אולי כל העולם לחוץ
אבל אני הולך רחוק מכאן
אולי היום (הכל קליל)
תרים את הראש (הכל מקובל)
תסתכל לצדדים (מסכות)
נמאס מלחשוש (זולות לכולם)
כי כל יום שעובר (מזומן, מקולל)
נהיה מאוחר (עוטף אותך)
כי כל יום שעובר (מזומן, מקולל)
נהיה מאוחר (עוטף אותך)
לא מבין, לא מוכן
נגמר לי הזמן
לא חולם, לא נרדם
נגמר לי הזמן
אולי אני סתם עומד על צוק
אולי כל העולם עסוק
אבל אני הולך
אני מוכן
אולי אני סתם עומד בחוץ
אולי כל העולם לחוץ
אבל אני הולך רחוק מכאן (נגמר לי הזמן)

שברוב מדינות העולם המערבי התחילו לגדל קינואה כי יש ביקוש ענק. על פי האינטואיציה הנשית שלי, הגידול המאסיבי יתפרס על פני עשר השנים הקרובות ולכן זה השמן לעשות מעשה.

רון יצחקי (קיבוץ כנרת) מנהל 'צמח נסיונותי' אומר שמדובר בעבודה בהקף מצומצם יחסית שנעשתה במסגרת של משתלמים מחו"ל במכללת כנרת. לגידול יש פונטציאל, מדגיש יצחקי, אך העבודה בחווה היא מאד ראשונית.
אבנרון

צדקאניס אהדור צ'צ'י

אסיימיס שנת שרות

יואב שוחט
מוריה ברון
מיכל דוד

אשתחרריס א.ה.פ.

דורון וקנין
שי וקנין

אתאייסיס א.ה.פ. – סער אלרחי

אכ'נה קדס צבאית – רון שקד

שיהיה בהצלחה במסלולכם החדש, שיהיו לכם שנים מדהימות, שתיקחו את התקופה כחוויה מעצימה, קחו בקלות. והכי חשוב שמרו על עצמכם.....

אתרעסיס איתכס ואחכיס אכס כאן

קפית.....

הדור הצ'צ'י

ובית אשדות יעקב איחוד

מחאת האוהלים של חיילנו

שנות חייהם שהשקיעו בקיבוץ אינם יכולים לרוות נחת? אני ממש לא מבינה!!!

ועלה בזיכרוני סיפור / סטיקה שקראתי לא מזמן. יש לי איזה מום שבד"כ אני מצליחה להרוס פּאנצ'יים / פּוּאָנְטוֹת של בדיחות כי אני לא זוכרת בדיוק. אבל אנסה בכל זאת לספר: "היה מפעל קטן בארץ שלא היה ריווחי במידה שרצה מנהלו. הוא כינס את ההנהלה שבראשה עמד, שם ישבו וחשבו בכובד ראש והחליטו שצריך

"יועץ מומחה" שיבחן את המפעל ויגיד מה אפשר לעשות כדי לשפר ולהעלות את המפעל על פסים ריווחיים יותר. תוך זמן קצר הצליחו למצוא "יועץ מומחה", לאחר מכרז כמובן לפי כל הכללים. האיש עבר בכל המחלקות בחן ורשם לו רשימות ופרטים בפנקסו וכעבור זמן סביר, הגיש להנהלת המפעל דו"ח מפורט ומנומק איך לדעתו צריך לפעול. "ובכן: קודם כל צריך להתייעל ולפטר כ-5 פועלים, אח"כ... והוא המשיך למנות את כל הסעיפים הנחוצים לשם ההתייעלות. האיש כמובן קיבל משכורת כראוי ליועץ מומחה ברמתו אך למרבה הפלא המפעל עדיין נשאר שקוע במצבו הלא מזהיר. שוב כונסו כל חברי ההנהלה עם היועץ וחשבו מה עוד כדאי וצריך לעשות. אז אמר היועץ: "לדעתי כדאי להביא חשב או לכלכלן רציני שיבחן את הדברים" שוב הוכרז מכרז והגיע הכלכלן שמתמחה בדיוק בבעיות מסוג זה. לאחר זמן קצר ועוד בטרם הגיש את הדו"ח ביקש: "העבודה קשה ומרובה ואיני יכול לבדי להשתלט על החומר הרב, אני מבקשת שתשיגו לי מנהלת חשבונות ומזכירה, כדי שאוכל להתקדם". ההנהלה הבינה והסכימה מיד לבקשת הכלכלן וכמובן שאחרי מכרז חדש הגיעו גם מנהלת החשבונות והמזכירה כדי לעזור לכלכלן. שוב פוטרו כמה פועלים ותיקים. ומה עם המפעל אתם שואלים? עדיין לא מצליח... יש שביתות בנמלים... חומר הגלם התייקר מאוד... מחירי הדלק שוב עלו... אך

כשראיתי את אוהלי הרשת והדפים שהתנפפו להם ברוח, חשבתי שאולי אני הוזה בגלל החום הרב ששורר בקיץ הזה, אך ככל שקראתי בדף (אח"כ ראיתי שיש לי גם דף מגולגל בתיבת הדואר שלי) הייתי המומה. קשה היה לי לתפוס ולהבין כיצד מצד אחד אומרת המזכירות, שהיא זרוע מרכזית של הקיבוץ **אנחנו רוצים שבנינו יחזרו הביתה!** ומצד שני מקשה עליהם את חייהם בעת שרותם הצבאי, שהוא לא פשוט ולא קל, בכך שמבקשים להעלות את שכר הדירה שיצטרכו לשלם, במידה וירצו להמשיך להתגורר באשדות. האם האמירה 'אנחנו רוצים את בנינו' היא מס שפתיים בלבד שאין מאחוריה כוונה? אני מקווה שלא והייתי רוצה לראות שהחיילים של היום אכן חוזרים בסופו של דבר הביתה לאחר הטיול שאחרי הצבא.

בתקופת שרותי הצבאי היתה התלבטות בשאלה האם לנסוע לבקר את הורי שגרו בקרית-חיים או להגיע לאשדות שכל-כך אהבתי, ורציתי לראות את החבר'ה מהנוער שלי, ומה שקבע בסוף, היתה בקשתה של אמי: "בואי אלינו כי אנחנו דואגים ואוהבים ורוצים לראות אותך". היה עוד גורם מכריע בבחירה והיא זמן ההגעה ביום ראשון לבסיס. בעוד מקרית-חיים יכולתי להגיע לבסיס רמת-דוד ביום א' בבוקר, מאשדות הייתי צריכה לצאת כבר במוצ"ש, כי אם הייתי יוצאת ביום א' בבוקר הייתי מגיעה באיחור וחוטפת עונש. מאחר שהיות חיילת טובה בלי משפטים ועונשים, העדפתי ברוב הפעמים נסיעה להורים, שם כמובן פּוּנְקָתִי, לא הייתי צריכה לתת יום עבודה ולא לעשות כביסה. בקיצור: הרגשת בית נהדרת שנתנו לי הורי.

וכעת לעניינינו: אם נקשה על חיילינו ונגבה מהם את 1000 השקלים בשנה כפי שמפורט בדפים, מה ירוויח הקבוץ מזה. בניס מתוסכלים? הורים מאוכזבים? שאחרי כל

מחאת האוהלים - המשך...

החייל להמשיך בנסיעה לביתו בעמק. ואני, שלא הייתי זריזה מספיק כמו הנדיב האלמוני, חשבתי לתומי כמה מהר אנחנו כ-ו-ל-נ-ו שוכחים.

מאחר ואף פעם לא הייתי טובה בחישובים, אני לא יודעת להגיד לכם איפה צריך לקצץ ומאיפה לקחת את מה שנחוץ, אבל אנא, עיזבו בשקט את חיילינו- בנינו. אל תציקו להם ואל תגזרמו להם אכזבות ותסכולים.

שתהיה לכולנו

שבת טובה ואולי טיפונת פחות לווהטת :

עמליה דיין בת-ארי

המשכורות ליועץ, הכלכלן עם צוות עוזרותיו דווקא עלה בהתאם למאמצייהם הרבים להבריאה את המפעל.

נו, ומה הסוף?? לאחר עוד כמה מומחים שהגיעו כדי לעזור למומחים שכבר היו שם ואחרי שכולם הבינו שאין ברירה! צריך לסגור עוד מחלקה, הפועל האחרון פוטר, המפעל נסגר !!!

נכון שזה לא דומה בכלל, אבל זה בכל זאת אומר משהו.

אני אמנם שייכת לדור שלפני קום המדינה. גם אינני מהמייסדות או הוותיקות ביותר. גם אינני חושבת שהקיבוץ הישן היה הכי טוב וכולנו יודעים שהיו בו לא מעט פגמים; ועם כל זה, עוד לא הצלחתי להבין את כל המושגים של קבוץ מתחדש. מה זה מזכיר? מה זה מנהל? מה זה יו"ר? ומה תפקידו של כל אחד. פעם היינו מהקיבוצים הגדולים במדינה, עם מזכיר אחר ומרכז משק אחד. עכשיו אנחנו כבר לא מהגדולים, אבל מספר אנשי ההנהלה רק עולה, ואף אחד היום לא עובד בהתנדבות. אז שמכאן ועד 'לפשוט את עורם של החיילים או הוריהם' המרחק קצר.

ועוד סיפור הקשור לאוטובוסים, שאותו אני זוכרת היטב. במקרה זה, עצר נהג האוטובוס לא בתחנה המיועדת כדי להכניס חייל שהלך לו בשולי הכביש. כל הנוסעים שיבתו את הנהג שעצר, והציפו את החייל בשאלות רבות שהבהירו לו וגם לנו, שזה חייל שלנו, של צה"ל שלנו, ומגיע לו כל הכבוד!

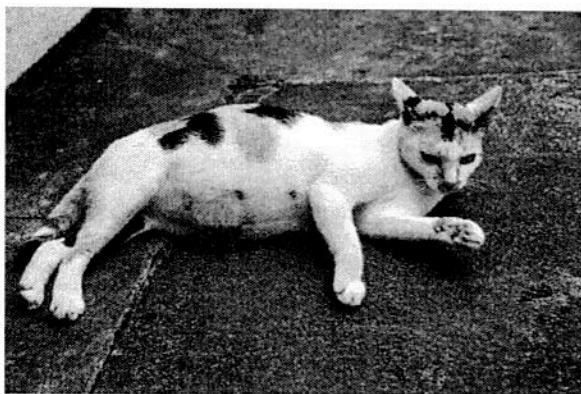
כחודש לאחר אותו אירוע שוב נסעתי הביתה לאשדות ב"אגד", באחת התחנות בדרך עלה חייל, במדים כמובן, הוציא את כרטיס החוגר שלו ואת ארנקו. חסרים לך שני שקלים אמר הנהג, והוסיף: מצטער, אתה לא יכול להמשיך לנסוע איתי" ברגע שהנהג עצר את הרכב ופתח את הדלת, הזדעק אחד הנוסעים שישב מאחור: "חייל חכה רגע, אני אעביר לך את שני השקלים החסרים עבור הכרטיס". וכך יכול היה

חתולה בהריון בלב הקיץ

אני מתקשה להבין את החוקים של מדינת ישראל. מצד אחד לא מרשים להמית חתולים, מצד שני לא נותנים כסף כדי שיעקרו יסרסו את המוני החתולות. אז לראות חתול רזה גוסס בחום של הקיץ הזה מצמא או רעב או משניהם גם יחד, זה יותר הומני? יותר אנושי? לצערי אני יכולה לאמץ את החתולים כי יש לי בת שאלרגית לחתולים. מצד שני, ברגע שנתתי לה פעם אחת אוכל, היא כבר לא תעזוב אותי לנצח, והיא גם די חצופה, וברגע שאני פותחת את הדלת היא מנסה להתפרץ פנימה, אל תוך הדירה, דבר שאינני יכולה להסכים לו בשום אופן.

אז מה עושים כדי למנוע פיצוץ אוכלוסין חתולי? והאם יש לכם רעיון איך לסלק את כל המשפחה הזו מפתח ביתי? מחכה לעצה

שבת שלום
עמליה דיין בת-ארי

כאשר היתה סופי כלבתי בחיים, לא העזו חתולים להתקרב אל ביתי. היא היתה חשה בהם מבעד לדלתות ולחלונות הסגורים והיתה נובחת, ומבריחה אותם. עכשיו כשהיא איננה (נפטרה ממש לפני חג הפסח) התחילו החתולים המצויים בשכונה לבקר במרפסות של ביתי בחורף כשקר, הן התיישבו בקלנועית המוגנת מרוח. ועכשיו, לעת קיץ גיליתי שחתולה אחת התיישבה ליד הדלת. באחד הימים החמים ריחמתי עליה והוצאתי החוצה צלוחית עם מים, כדי שלא תגווע בצמא. היא הריחה קצת, ליקקה מעט והיה נראה שהצמא זו לא הבעיה החשובה לה כרגע.

היא עמדה וְיִמְיָמָה (מיאו-מיאו) קשות, אז הבחנתי שיש לה פטמות מאורכות כלומר היא כנראה המליטה ומיניקה גורים ולכן מחפשת אוכל. משיחה עם חן, השכן שלי מלמעלה, הסתבר שיש לה אכן גורים והם אצלו במרפסת והוא גם נתן לה אוכל כנראה, אבל החתולה החליטה לבקש גם אצלי. בתום ארוחת הצהריים שלי החלטתי לתת לה את מעט העור והסחוסים של מנת העוף שאכלתי. היא התנפלה על השיירים ברעב עצום כאשר שתי חתולות /או חתולים ניסו לגנוב לה את הטרף. אחת מהן היא **כימרה** הותיקה זו שיש לה חצי פרצוף גיינג'י וחצי פרצוף שחור ועוד אחת שחורה עם כתמים לבנים. לאם הגורים יש צבע שחור אבל לא מבריק אלא היא נראית כאילו בטעות נכנסה דרך אַרוֹבָה ורק צריך להבריש אותה מהפיח שדבק בה. למרות מראה העגום, לא יכולתי לעמוד מנגד ולראות אותה גוועת בייסורים, בייחוד שיש לה גורים. וכך מדי יום אני נותנת לה את שאריות העוף שאכלתי בצהריים.

באחד הימים הצטרף אל המפויחת הקטנה גור גיינג'י קטנטון ומתוק והתחיל גם הוא לאכול על יד אמו. כעבור יומיים הצטרף עוד גור שחור מבריק ונאה ואחרי עוד יום עוד חתלתול שחור עם רגליים לבנות. כלומר משפחה של חתולים החיים בקושי משיירי האוכל שלי.

מי ומה

במצבי משבר, יש מי שדואג להעלאת המוראל ושמו **יוסי בן פורת**, אשר על התשתיות. הנה לכם לקט: 06:44 הפעם זה באמת לא אני, תקלה אזורית של הוט מונעת את שידורי הטלוויזיה באשדות. החיים יפים היו חזקים. 16:25 התקלה בהוט עדין לא תוקנה סופית, עובדים על זה מקווה שייפתר בקרוב. תהיו סבלניים. 17:35 התקלה אותרה אולם היות ומדובר בכבל תת קרקעי ראשי התקלה תתוקן רק מחר. הברכה פתוחה עד 19:30 תהיו חזקים. למחרת 07:26 - הטלוויזיה עובדת חוזרים לכורסה ולנשנושים. מי שגמר את הספר מוזמן לספריה לבחור ספר אחר...

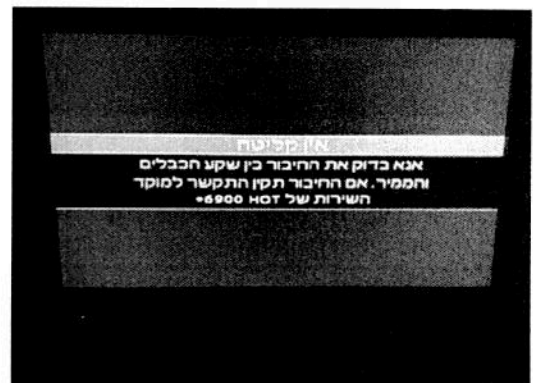
בתחילת השבוע, כך דיווח הרבש"ץ שלנו, בכלי התקשורת המקומיים, 'התבצעה פריצה במהלך הלילה למספר בתי עסק בישוב על ידי חוליה מקצועית. הנושא בטיפול משטרת ישראל'. מאחר וחרושת השמועות מדברת על פריצת בו זמנית של מספר כספות, ביקשנו מהרב"ש יותר פרטים עבור קוראי העלון. תשובתו היתה, ואני מצטט: 'אין לי עוד מידע שיכול להועיל לעלון צר ליי. יונתן ש. מבקש לשמור על עירנות ולדווח על אנשים הנראים חשודים.

גלעד גורן 43 מנהל קהילת נוף אשדות הטרי, הוא נצר למשפחת כדורסל מפוארת שמוצאה במשמר העמק האב **אדם (פוטו) גורן** כיכב בקבוצה האגדית של משמר העמק מן הליגה הלאומית ששיחקה בין השאר מול אשדות יעקב. איציק גל זוכר משחקים צמודים ורווי מתח. בנו הבכור של אדם, ואחיו של גלעד הוא הכדורסלן המחונן **אור גורן** אחד השמות הגדולים בכדורסל הישראלי בכל הזמנים. האח הצעיר יותר, דודו גורן היה אף הוא כדורסלן פעיל ושיחק במספר קבוצות בליגות העליונות.

לצדו של גורן-האב כיכבו באותן שנים שמות כעמוס לין, יואש אזוב, אמיר שפירא, חנן צור, אברהם שחר, נח רם (זלדמן) ואחרים. הישג השיא של הקבוצה היה המקום הרביעי, בו דורגה שבע פעמים, כאשר בדרך כלל מקדימות אותה רק שתי התל-אביביות

אשדות מרימה את הכפפה שנה אחר שנה באמצע יולי, כאילו מדובר בעניין שבשיגרה. לרובנו, הצופים מן הצד, שלא לוקחים חלק פעיל במבצע, זה נראה כמו מובן מאליו, אלא שבמציאות, ותשאלו את **סמדר ינאי**, ההתארגנות לקראת שבוע 'אילן' נמשכת על פני שבועות ארוכים עם המוני פרטים טכניים שנתפרים למקשה אחת של נתינה אין סופית. השנה אירחה חברת הנעורים האשדותית לא פחות מתריסר בנים ובנות, חלקם במצבי נכות מורכבים וידעה להעניק להם חמישה ימים של אושר ותקווה. אשדות מאירה כבר עשרים שנה, ועל כך נמצאה ראויה לפרס המועצה שיוענק לחברת הנעורים האשדותית לדורותיה על מפעל חשוב זה שלא נס ליחו.

שקופית זו ליוותה חלק גדול ממסכינו למן בוקר יום שני ועד בוקר שלישי, להמחיש שלמרות שאנו לקוחות נאמנים שמשלמים חובנו בזמן לחברת הכבלים 'הוטי', החשיכה זו את מסכינו בגין 'תקלה מערכתית'. כרגיל

מי ומה - המשך...

הציגו לי את רותי כמי שמתחילה בשתים בלילה גומרת באחת עשרה וחצי בצהריים. היא דייקנית וקפדנית לעילא ולעילא. אחת שרוצה לדעת מהתחלה עד הסוף מי הספק ומי הלקוח. אחריות בכל המובנים. שמועה שעשתה לה כנפיים אומרת שבכל לילה, עם הגעתה לעבודה, היתה רותי נכנסת לתא סידור הרכב ולומדת בעל פה מי נוסע לאן ומתי. לא פעם היתה פוגשת חבר במדרכה ומזכירה לו שהרכב שהזמין לשעה כזו או אחרת עדיין עומד בסידור... הראיון המלא עם רותי בעלון הבא.

בשעה טובה נפתחו לנו השמים. שדרת עצי הפיקוס הענקיים שבין המזכירות לחדר האוכל נגזמה למשעי בעזרת מנופים, ויהי אור. מעט מערבה משם הונחה ערימת אבנים שתפקידם לחסום את המעבר מזרחה, מקום מועד, שגבה בעבר לא מעט תאונות אופניים. הציבור הגיב בפליאה לנוכח המחסום הלא שיגרתי שגובל במדשאה שפעם היתה והיום איננה. כך חולפת לה תהילת עולם...

שבת שלום !

עלון 1499

עריכה ומי ומה – אבנר רון

צילום עלון – אתי רון

הבכירות והפועל חיפה. גבוה וחזק היה 'פוטו' במונחים של אותם ימים. עונת השיא שלו מבחינת קליעה, 1961/62, אז צבר כ-12 נקודות בערב, ובסך הכל רשומות לזכותו 2,304 נקודות המדרגות אותו במקום ה-112 בטבלת קלעי כל הזמנים

'פוטו' היה מכוכביה של הפועל משמר העמק, שהצטרפה לליגה הבכירה בעונת 1954/55, ושהתה שם 14 עונות רצופות.

גלעד הצעיר בילדיהם של אדם ורינה גורן, מתגורר היום בקיבוץ מרחביה והוא היחיד מבין האחים שלא פנה לקריירה כדורסלנית.

רותי גלעד היא אחת מאושיותיה של אשדות של פעם. אחת שמתחילה לעבוד באמצע הלילה ולא הולכת הביתה עד שאחרון הניירות טופל ותוייק. בימים אלה סיימה רותי את עבודתה בהנהלת החשבונות ונערכה עבורה מסיבה פרידה צנועה, במהלכה בירכוה חבריה לעבודה והעניקו לה שי נאה. את מקום עבודתה השני- המספרה- היא תמשיך ללוות במרץ האופייני לה גם להבא.

'בשבילי', אומר דורון רוזנבלום, 'רותי היא סמל לחריצות והתמדה על פני שנים והלואי וכולנו נהיה כמוה'. רותי שנהגה לעבוד בכל ימות השנה כולל שבתות ואפילו כיפור, נזכרה שבאחד מימי כיפור טירטר לה הרדיו בערבית והיא לא הבינה מדוע...

לפני שנתיים וחצי, כאשר הגעתי לעבוד באשדות, סיפרה **ענת לוזון**, הבוסית של רותי,